

mellem Udforsligbeden af Forhandlingerne og Deeltagelsen fra Medlemmernes Side i disse ved 3die Behandling med Hensyn til den hele omhandlede Række af Paragraffer, der ere af et saa vigtigt Indhold, ogsaa med Hensyn til mange andre væsentlige Smaapuncter. Men afgjort ved det Høje og det Gode Ved Stiden af det Andet i det 1ste Aftemøde, som især i anseende og Derved er det andet Parti af Lovforslaget, for hvilket jeg allerede har ydet den værdige Tilstaaelse og min Anerkendelse med Hensyn til den Form, hvori det forelød, det oprindelige Udkast, som som er blevet foretaget i det andet Aftemøde, som jeg sigede dette veem og Der er som ikke her Tale om nogen Forvansning; men man kan tage fejl, og jeg bliver rigtig nok at undvige sig, at i Steertallet af det andet Aftemøde har taget fejl. Der er vel indtil den vis Grad kommet det Compromiss stand til saaa Hensende imellem Tilstaaelse og det andet Aftemøde, men disse Compromiss mangler saars Meget i at være tilfredsstillende. Jeg vilde ønske, at den kom et almindeligt Forslag fra Regjeringens Side, som jeg skulde da af al Magt støtte, ved at man at opheve al anden Rang end den, der bestod i en simpel Bestemmelse om, hvilke Embedsmænd der under Sammentraf og Sammenhandle skulde gaa frem for andre. Men ubillig Rangfølge er desværre nu engang været saaledes sammen med den hele Forsamling, at den ikke kan omgjøres saaledes og med Det. Der hører de Tilstaaelse har det skal jeg ogsaa fremhæve. For det første seer det ud, som om det var Noget højt, og det paa en vis Maade kunde berøre det kongelige Prærogativ, og man har altsaa faaet fastsat, at medens Embedsmænd ikke skulde kunne faa nogen anden Rang udover deres Embedsrang, kunne de dog faa Hofrang. Herregud, man kan altsaa herefter ikke blive Conferentsraad, men Kammerherre kan man ikke blive. Dette er dog virkelig næsten kannagtigt. Bestemmelsen herom vil maagst see, have til Følge, at Føll, som ellers ifølge deres borgerlige Extractton vilde nedstemme deres høje Ambition til at blive Statsraad eller Conferentsraad, herefter vilde lade den offlige til at blive Kammerherre. Derved er det blevet fastsat, at Embedsmænd

dene dog maae modtage den Rang, som følger af Ordensdecorationer. Der er nu kun det Ordensdecorationer her i Danmark, der giver en særegen Rang. (Stemmer: Jo.) Saadanne vil give Clephatordenen ogsaa en vis Rang, men den behøver jeg dog vel ikke at tage Hensyn til. Decorationer som Stortogs af Danneburg giver en vis Rang — jeg foretrækker personligt, thi jeg betaler 70 Rd. derfor. Rangfølge, foruden 20 Rd. til Ordenscapitler, altsaa ialt 90 Rd., for at den Vere og Hans Majestet skal nu vel ikke kunne udvægne Embedsmændene til Conferentsraader, men derimod vel foruden til Kammerherre til Stortogs af Danneburg. Dette er dog noget forkeert. Men den hører de Tilstaaelse har endvidere ganske rigtig — ogsaa det bør jeg fremhæve — have Det for sig, at det væsentligste stemte at Rangfølgen ikke uden Undersøgelse kan opheves, uden at gælde ind i Ting, der er af stor Vigtighed for Embedsmændene. Vi have mange velkjendte Stiftelser, først de saakaldte adelige Kloster, men dernæst ogsaa andre, ganske borgerlige Stiftelser, der træde op vis Rang, for at man skal kunne komme til at nyde Godt af dem. For at faa det Datter indstrevet i Bønnen af Kloster — til Balle hører det ægte danske Adel, hvad der dog ikke allestider ind er blevet overholdt, saa man have Rang i 3die Klasse. For at faa Udgang til andre Stiftelser er det derimod 12 Gr. ind at være Justitsraad. Man have 12 Gr. det saakaldte Hæder og Friestofter her i Kjøbenhavn, som man kan komme ind i, naar man er Gæste efter en Justitsraad eller efter en Major. Der er derimod, efter ender Denstonsret for Embedsmændenes Børn er blevet ophævet, ingenlunde noget indet Godde, naar en Mand er rette Vid kan faa sin Datter indstrevet i en saadan Stiftelse, og naar man ved Stiden deraf tager Hensyn til de Tilfaar som Embedsmændene nu i det Høje taget have, da er det indet Godde, som man ikke saaledes bør opgive. Jeg skal dog for mit personlige Vedkommeende bemærke, at jeg ikke har bemærket det først mine Børn, da jeg til Rang som Statsraad var for gammel til, at det kunde lønne sig at lade dem indstrive.